

عنوان مقاله:

اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تحمل پریشانی در مادران دارای فرزند ناتوانی یادگیری

محل انتشار:

دوازدهمین کنفرانس تربیتی بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و سبک زندگی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

جمشید عرب اله فیروزجاء - کارشناسی ارشد، گروه علوم تربیتی، موسسه آموزش عالی فروردین، قائمشهر، ایران

مریم خزائی پول - استادیار، آموزش ابتدایی، اداره آموزش و پرورش مرکزی، ساری، ایران

ملیحه مهدیخانی - استادیار، آموزش ابتدایی، اداره آموزش و پرورش شهرستان میامی، سمنان، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر باهدف اثربخشی درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بر تحمل پریشانی مادران دارای فرزند مبتلا به ناتوانی یادگیری انجام شده است. روش پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل مادران دارای دانش آموز مقطع ابتدائی بود که فرزند آنها تشخیص ناتوانی یادگیری از متخصص دریافت کرده بود. ۲۰ نفر به عنوان نمونه به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه (آزمایش و کنترل) گمارش شدند. سپس آزمودنی های گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد را دریافت کردند در حالی که گروه کنترل آموزشی دریافت نکرد. مقیاس تحمل پریشانی به عنوان ابزار پژوهش در دو مرحله قبل و بعد از آموزش در هر دو گروه اجرا شد. در پایان یافته های به دست آمده از آزمون تحلیل کواریانس نشان داد رویکرد درمانی مبتنی بر پذیرش و تعهد موجب بهبود تحمل پریشانی در مادران دارای فرزند مبتلا به ناتوانی یادگیری شده است. با توجه به یافته های پژوهش حاضر، در حوزه درمان و مشاوره، درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد بسیار کارآمد و نویدبخش به نظر می رسد.

کلمات کلیدی:

درمان مبتنی بر پذیرش و تعهد، تحمل پریشانی، ناتوانی یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1788129>

